

ZRCADLO

Čtvrtletník Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením Ostrava,
příspěvkové organizace, ročník XV., číslo 2., červenec 2022

Čtyřlístek poprvé ve „Dvoraně“

Naše organizace vystavuje výtvarná díla klientů Čtyřlístku v nejrůznějších výstavních síních a galeriích každoročně. Teprve letos se nám však podařilo díky vedení městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz vystavovat i v nádherných a veřejnosti dosud poměrně málo známých prostorách budovy městské radnice, a to v radniční Dvoraně. Ve čtvrtek 23. června tady měla svou premiéru naše výstava pod názvem Čtyřlístek Ostrava – 30 let pro vás. Pořádali jsme ji pod záštitou starosty tohoto městského obvodu, Petra Veselky, ve spolupráci s Centrem kultury a vzdělávání Ostrava, vůbec poprvé. A měli jsme radost, že nás pan starosta přišel podpořit osobně spolu s ředitelkou Centra kultury a vzdělávání Marcelou Heříkovou.

Ředitel naší organizace PhDr. Svatopluk Aniol při této příležitosti poděkoval vedení radnice Moravské Ostravy a Přívozu a Centru kultury a vzdělávání Ostrava za možnost uspořádat výstavu Čtyřlístku právě tady. Návštěvníkům vernisáže ve stručnosti představil třicetiletou historii existence Čtyřlístku a všechny změny, jimiž zejména v posledním desetiletí organizace prošla, a jež jsou názorně zachyceny na výstavě. Zdůraznil při tom, že přes všechny proměny uplynulých let se nemění hlavní poslání organizace, a tím je kvalitní péče o klienty – lidi se zdravotním postižením a jejich spokojenost s poskytovanými službami.

ZÁŽITKOVÉ LÉTO

Časopis Zrcadlo, který právě držíte v rukou, vychází v době, kdy začíná léto, dovolené a prázdniny. V médiích běžně nazývané „okurkovou sezónou“, protože sice vrcholí sběr a nakládání této oblíbené zeleniny, avšak jinak „chcíp pes“. Dlužno říci, že to neplatí o naší organizaci. Však se o tom můžete sami přesvědčit. Jednou velkou a důležitou změnou je už fakt, že se v červnu uskutečnilo „velké stěhování“ klientů domova pro seniory Korýtko do dvou bývalých budov Domova Barevný svět v Muglinově a Domova na Liščině v Hrušově, kde našlo na dva roky nový dočasný domov 144 seniorů domova Korýtko. Snažíme se, aby se i senioři u nás cítili dobře a věříme, že se někteří z nich časem budou moci zapojit také do našich aktivit. Poprvé se tak stalo už v červnu při našem „zážitkovém“ vystoupení Divadla Slunečnice z Brna na zahradě Čtyřlístku v Muglinově, o němž píšeme na jiném místě a věříme, že nebudou chybět ani v srpnu na jednom z koncertů letošního

/dokončení ze str. 1/

festivalu Folklor bez hranic v tělocvičně Čtyřlístku rovněž v Muglinově. Pro nás je skvělou zprávou i to, že i když jsou naši klienti rozptýleni daleko od sebe v domcích v různých částech Ostravy, neztrácejí mezi sebou kontakt, jak se ukazuje v článcích našich příspěvatelů a zároveň se snaží plnohodnotně žít a být aktivní. Snad nám ten elán vydrží i do dalších měsíců a let a my Vám přejeme plno zážitků po celé léto!

(rw)

Starosta Petr Veselka pak vyjádřil potěšení nad tím, že dvorana úřadu hostí tuto výstavu, doplněnou výtvarnými pracemi klientů ostravského Čtyřlístku a zároveň si splnil malé přání: zahrát si spolu s našimi bubeníky ze skupiny Rytmy, kteří na vernisáži také vystoupili. Radost byla oboustranná.

Na výstavních panelech jsou kromě obrazů našich klientů vystaveny fotografie, ilustrující proměny naší organizace od ústavní formy péče o klienty až k dnešku včetně současné podoby domků, v nichž lidé s mentálním postižením u nás ve Čtyřlístku žijí. Fotografie doprovázejí texty s popisem jednotlivých etap a změn, k nimž v průběhu času docházelo.

Tuto událost zachytila ve svém vysílání i regionální televize Polar v pátek 15. července, kdy odvysílala reportáž z výstavy

Čtyřlístku ve dvoraně městské radnice za přítomnosti starosty Petra Veselky a ředitele Čtyřlístku Svatopluka Aniola. Starosta městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz v rozhovoru mimo jiné potvrdil svůj vřelý vztah k naší organizaci a řekl: „...Výstava tady bude probíhat delší dobu, takže lidé se mohou podívat, jak jsou lidé ve Čtyřlístku šikovní.“ Celou reportáž můžete shlédnout na webových stránkách televize Polar na tomto odkazu: <https://polar.cz/zpravy/ostravsko/ostrava-centrum/11000032434/ctyrlitek-ostrava-pomaha-postizenym-uz-30-let-ve-dvorane-vystavuje-nejen-jejich-prace>

Přestože radniční Dvorana není běžně přístupná veřejnosti, je možné domluvit si prohlídku naší výstavy v Centru kultury a vzdělávání Moravská Ostrava, které vám Dvoranu rádi zpřístupní.

Text a foto:
**BOHDANA
RYWIKOVÁ**

Na snímku vlevo uprostřed pan starosta Petr Veselka si bubnování s Rytmy opravdu užíval...

Inspirativní dopoledne V PLATU

Litovat mohou všichni, kteří této příležitosti nevyužili, ale není třeba zoufat: kdo bude mít zájem, může si „prožít“ Plato třeba v září. Koncem května jsme totiž dostali nečekané pozvání z galerie Plato, abychom si ještě před oficiálním otevřením nových výstavních prostor této galerie v bývalých ostravských jatkách, přišli prohlédnout tento unikátní architektonický prostor. Na ty, kteří tohoto pozvání využili, čekalo 9. června příjemné dopoledne plné zajímavostí a nových zážitků.

Pro pětici našich klientů a jejich doprovodům z Domova Barevný svět a Podporovaného samostatného bydlení, je ve čtvrtek 9. června připravily paní Iveta Horáková a Alice Sovadinová z galerie Plato Ostrava. Nabídly nám jedinečnou možnost prohlédnout si nově zrekonstruované budovy bývalých ostravských jatek, která začne od září letošního roku plně sloužit ostravské veřejnosti.

Ve stávajícím sídle galerie současného umění Plato, bývalého Bauhausu, nás obě dámy seznámily s historií i posláním galerie Plato Ostrava, která je skutečnou moderní platformou nejen pro současné výtvarné umění, ale zároveň nejruznější další umělecké aktivity, oslovující ostravskou kulturní veřejnost. Svou zkušenost se zdejšími prostředím však mají i někteří naši klienti, kteří se již v minulosti zapojili do zdejších workshopů a jiní pracují ve zdejší kavárně. Prostory bývalých jatek nás však zaujaly podmanivou atmosférou a moderní architekturou.

Obdivovali jsme skvělé nápady polského architekta Roberta Konieczného, který se podepsal pod novou podobou této historické budovy, jež v době svého vzniku (koncem 19. století) patřila k nejmodernějším ve střední Evropě. Přišel s unikátním řešením výstavních sálů, fungujících samostatně i při vzájemném propojení díky systému otočných stěn. Dokonce i betonová stěna - dveře, jimiž jsme do budovy vstupovali a zase z ní vycházeli, byly otočné. Pohyblivé byly také

fotografie architektonických objektů Roberta Konieczného ve výstavním sále, který jsme si prohlédli mezi prvními.

Každý další prostor, jenž se nám otevíral, překvapoval něčím novým a zajímavým. Třeba skvělou akustikou, kterou jsme si vyzkoušeli při společném zpívání v někdejší porážkovém sále. Někteří si možná mohli položit otázku, jakou atmosféru může mít místo, kde se zabýjela zvířata? Naštěstí se však zdejší genius loci zcela změnil. Jen o pár kroků dál jsme se mohli podrobně seznámit s historií jatek i důvodu, proč tady na konci 19. století vznikla.

Se stavbou jatečních budov tady začalo město Ostrava na počátku 80. let 19. století v místě trhu s vepřovým dobytčím, které bylo tenkrát ještě vzdálené od obydlených čtvrtí. Vznik nového jatečního komplexu souvisel s intenzivním průmyslovým rozvojem, přílivem pracovních sil a také s hygienickými důvody. Se zahájením provozu jatek ve městě vstoupil v platnost zákaz domácích porážek. Cílem ostravských radních bylo především povinně

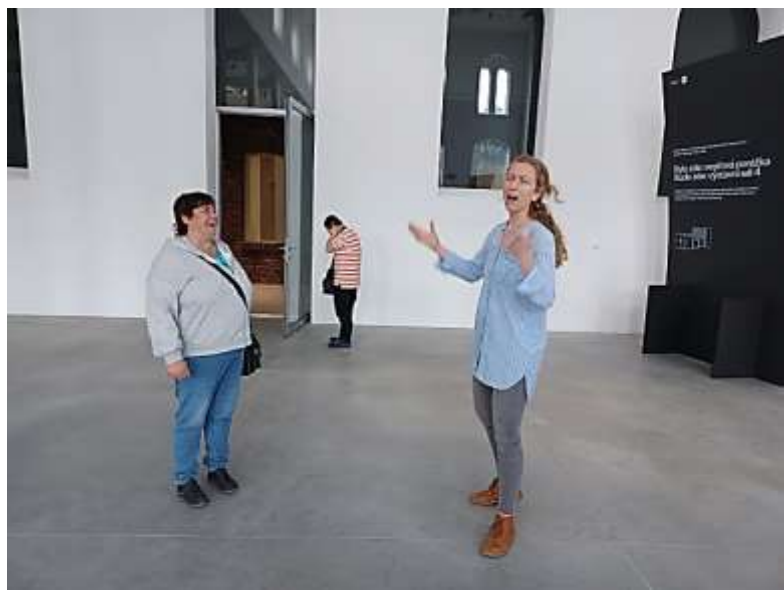
soustředit veškeré komerční porážky z celého městského obvodu na jedno místo, kde by byl zároveň porážený dobytek pod veterinární kontrolou.

Dověděli jsme se také, že na výstavbě i opakovaných přestavbách jatek se podíleli významní němečtí i rakouští architekti. V roce 1881 byly pod vedením stavitele Františka Jurečka postaveny chlévy pro jateční dobytek a malá dřevěná lednice, v níž se maso chladilo s pomocí ledu získávaného z rybníka za tratí. Stavitel František Jurečka se opakovaně podílel v následujících letech na modernizacích a rekonstrukcích jatek. Jeho osobnost je však pro nás v současnosti zajímavá i tím, že byl nejen osvíceným stavitelem, ale také vynikajícím znalcem a sběratelem výtvarného umění. Však se také podílel na výstavbě nedaleké budovy Galerie výtvarného umění, jež řadu let nesla jeho jméno a zároveň jeho rozsáhlé umělecké sbírky tvoří základ sbírek krajské Galerie výtvarného umění v Ostravě. Možná by ho potěšilo, jaký obsah dostávají „jeho“ jatka v 21. století...

Ve výstavní expozici nás zaujaly i fotografie, srovnávající podobné budovy sloužící stejným účelům i na jiných místech tehdejší rakousko-uherské říše. Z podnětu městské rady byl o nich v roce 1928 dokonce natočen Janem Stanislavem Kolářem propagační dokument s názvem „Vzorové moderní jatky“.

Jatka fungovala až do roku 1965 jako potravinářský podnik. Po vybudování potravinářského komplexu v Martinově je využívaly technické služby města Ostravy a pak i jiné organizace. Bývalé jateční budovy sloužily také jako garáže a sklady. Areál od 70. let minulého století chátral a jak jeho budovy, tak okolní domy měly být zbourány a podle nového územního plánu nahrazeny panelovými domy. To se naštěstí změnilo již na počátku 90. let, ale to ještě ani zdaleka neznamenal, že jatka mají vyhráno.

Během naší prohlídky historické budovy jsme mohli vystoupat i do věže někdejší jateční chladírny, která byla prohlášena již v roce 1987 kulturní památkou. Ani to však ještě neznamenal, že tehdy měla vyhráno celá budova. Pamětníci si ještě vzpomenu, jak byl na počátku 90. let prodán celý areál jatek německé společnosti Bauhaus, jež se zavázala, že historické budovy zrekonstruuje a zachrání. Což se, jak víme, nestalo. Jatka měla několikrát na mále, ale v Ostravě se našlo dost kulturních osobností i neziskových organizací, neúnavně bojujících o jejich záchranu. Až v polovině roku 2016 nové vedení města Ostravy konečně odkoupilo od

společnosti Bauhaus areál jatek i přilehlý hobbymarket s parkovištěm se záměrem vytvořit z jatek důstojné sídlo městské galerie současného umění PLATO Ostrava. Začátkem roku 2017 vyhlásilo město mezinárodní architektonickou soutěž na konverzi jatek. Ta se nakonec uskutečnila podle návrhu polského architekta Roberta Konieczného. V roce 2020 byla zahájena rekonstrukce objektu a letos v květnu slavnostně odhalena.

O tom všem nám vyprávěly také obě naše průvodkyně – Iveta s Alicí, jež nás zároveň stále něčím udivovaly, takže se rozhodně nikdo z nás nenudil. Nakonec všichni rádi napsali svůj vzkaz (na snímku), příštím příchozím kteří „revitalizovaná“ ostravská jatka v budoucnosti navštíví. Příjemné dopoledne

jsme zakončili v kavárně galerie Plato a krásné zážitky, které jsme si z tohoto dopoledne odnesli, si určitě rádi zopakujeme i s dalšími kamarády ze Čtyřlístku v nové kulturní sezoně, kdy už tady budou mít definitivně hotovo...

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Trochu adrenalinu s motorkáři

Nutno přiznat, že skutečnou „srdcovkou“ je již dobrých šest let trvajících naše spolupráce s klubem ostravských motorkářů „Srdcařů“, kteří nám na svých super motorkách vozí pravidelně pěkné zážitky jednou a někdy i dvakrát do roka. Nádherné, prosluněné dopoledne rámovalo v neděli 15. května i letošní VII. setkání s přáteli motorkáři, kteří nejen milují jízdu na motocyklech, ale zároveň se také snaží pomáhat těm slabším mezi námi.

„**Naši**“ Srdcaři každoročně vydávají obrazový kalendář a z výtěžku jeho prodeje podporují hendikepované děti. A jak už bylo řečeno, každoročně také připravují zážitkový den pro naše klienty. Na zahradě Čtyřlístku v Muglinově se sešli kromě našich klientů a jejich doprovodů i kamarádi z neziskové organizace Naděje pro všechny. Byla to zároveň jedna z našich společných akcí v rámci celostátního projektu Fotografiemi pro radost.

Jako „spanilá jízda“ přijela do naší zahrady téměř dvacítká motorkářů na silných strojích různých značek. Už samy motorky budily obdiv svým designem i vybavením a což teprve, když se na nich mohli zájemci také projet naší rozlehlou zahradou! Ti šikovnější si s nasednutím na motorku už dovedli poradit docela dobře, ale motorkáři rádi pomohli „do sedla“ i těm, kteří jsou méně pohybliví nebo zcela imobilní a dopřáli jim jízdu na motorce zcela nevšední a pro některé i příjemně adrenalinový zážitek.

Překvapením dopoledne byla návštěva šestadevadesátiletého seniora z nedalekého Domo-va s pečovatelskou službou, který se k nám také přišel podívat na krásné motorky. Jak nám přiznal, také kdysi na motorkách jezdil a neodolal příležitosti přijet se na moderní stroje podívat zblízka. I když mu dnes s chůzí pomáhá chodítko, rád přijal pozvání, aby si také zkusil malou projížďku na stroji značky BMW.

Stejně jako našim klientům, také jemu přinesl tento zážitek velkou radost. Klienti a pracovníci Centra pracovní činnosti vyrobili a našim přátelům věnovali pro štěstí proutěného anděla. Popřáli jsme jim

hodně štěstí na jejich cestách a slíbili si společně, že se budeme těšit opět za rok na další setkání.

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Někteří opatrovníci jsou super!

V dnešním příspěvku bych ráda napsala pár slov o našem výletu do Technického muzea v Kopřivnici, který se uskutečnil ve čtvrtek 2. června. A přestože jsme byli všichni nadšení z výstavních expozic muzea, báječně jsme si užili cestu a počasí nám přálo, chtěla bych vyzvednout něco docela jiného, a to spolupráci s opatrovníkem.

Každý z nás ví, že spolupráce s opatrovníky je různá. S většinou z nich je

spolupráce příkladná, ale někdy to v komunikaci s některými drobtíky vážně. Proto jsou sociální pracovníci velmi vděční, když to funguje. Vždyť dobrá vzájemná spolupráce přispívá především ke spokojenosti klientů. Vraťme se však k našemu výletu...

Pan Ing. Bohumír Strnadel, opatrovník jednoho z našich klientů, se nabídl, že by rád zorganizoval pro osazenstvo domku v Nové Bělé společný výlet. Zajistil nám mikrobús a opatřil prostředky na občerstvení pro klienty a jejich doprovody během výletu.

Vzhledem k tomu, že naši klienti jsou buď imobilní, nebo se obtížně pohybují i na malé

vzdálenosti, velmi jsme ocenili, že nemusíme spoléhat na veřejnou dopravu nebo ještě víc zatěžovat naši už tak dost přetíženou autodopravu.

Všichni jsme se těšili na výlet dlouho dopředu. Bohužel, nakonec opatrovník nemohl jet z pracovních důvodů a jiný termín na minibus jsme zkrátka nenašli. Nabídl nám tedy za sebe skvělou náhradu - pana Tomáše Bajtku jako řidiče, který významnou měrou přispěl ke skvělému průběhu výletu nejen bezpečnou jízdou, ale také svou laskavostí a výbornou náladou, kterou nakazil všechny ostatní.

Pan Tomáš je štramák a velmi nás překvapil svou neobyčejnou sečtělostí a všeobecným přehledem. Jeho přítomnost přidala ještě body navíc k pohodovému výletu. Pokud by se podařilo ještě někdy v budoucnosti podobný výlet zorganizovat, bylo by úžasné, kdyby mohl jet opět s námi. Díky němu si výlet užili nejen klienti, ale i naše pracovnice.

V Kopřivnici jsme navštívili hned dva objekty: Technické muzeum s veterány osobních automobilů a nový areál muzea s expozicí nákladních vozů. Součástí tohoto muzea je i legendární vlak Slovenská strela, jež před nedávnem prošla kompletní rekonstrukcí. Klienti však byli nejvíc nadšení z nákladních vozů, které v minulosti brázdily horkou poušť při rallye Paříž-Dakar.

A jak už to na našich výletech bývá zvykem, zážitky jsme nakonec završili v hospůdce u jídla. Náš klient Aleš ocenil, že si může dát nealkoholické pivo se svým novým známým,

panem Tomášem (oba na snímku vpravo nahoře) a my ostatní jsme se navíc radovali, že si můžeme konečně odpočinout a nadlábnout se dobrého jídla.

Tímto příspěvkem bych zároveň chtěla jménem klientů i pracovníků Domku Nová Bělá moc poděkovat našemu sponzorovi, panu Ing. Bohumíru Strnadelovi za organizaci i poskytnuté prostředky na dopravu a panu Tomáši Bajtkovi za bezpečnou jízdu a dobrou náladu. Opravdu se jedná o záležitost, která nebývá samozřejmostí, a my si toho moc vážíme.

Text a foto: **MONIKA MOCHOVÁ**
Domek Nová Bělá

Den otevřených dveří OZO plný překvapení

Pokud byste se hned po ránu vydali v sobotu 18. června od Ostravy k Vratimovu po Frýdecké ulici do hlavního sídla OZO Ostrava v Kunčičkách, určitě by vás zaskočilo neuvěřitelné množství aut i lidí. Ten den pořádala společnost OZO Ostrava Den otevřených dveří. A protože jsem se této události zúčastnila poprvé, zaskočilo mě, jak obrovský zájem veřejnosti tato událost vyvolala.

Pro mne bylo až s podivem, že téměř tropický letní den přilákal do hlavního sídla společnosti OZO Ostrava tisíce lidí, i když počasí lákalo spíš k vodě. Organizátoři však byli i na takový nápor skvěle připraveni, a tak nejen parkování aut, ale i neslábnoucí příliv návštěvníků zvládali skvěle. Hned u vstupu obdržel každý příchozí letáček s výčtem atrakcí i mapkou, kde co najde. Od rána se nabízely desítky programů, poučení i zábavy spojených s tříděním a zpracováním odpadů, a to jak pro děti, tak pro dospělé. Zájem byl obrovský.

Vedle komentovaných prohlídek jednotlivých částí OZO, možnosti prohlédnout si zblízka vybavení popelářských vozů, ochutnávkou dobrot připravených z potravin, které by mnozí z nás možná vyhodili, pojízdnou galerii OZO sestavenou z „výtvarně pojatých“ kuka vozů, ale třeba i „rallye OZO“ v jedné z hal nebo se svézt na kolotočích ze starých bicyklů a jiných „recyklátů“, jež zde našly nový život.

Mezi rozmanitými stánky letos poprvé nechyběl ani ten náš s rukodělnými výrobky klientů Centra pracovní činnosti. Jeho pracovnice, paní Kateřina Kudělková a Žaneta Sandu (*snímek nahoře*), nabízely ve stánku Čtyřlístku pestré palety rukodělných prací našich klientů, které se zrodily v sociálně terapeutických dílnách: od textilních výrobků - tkaných koberečků, polštářů a polštářků pro

děti, až po keramiku, proutěné i papírové košíky, dřevěné hračky a třeba i pletené náramky nebo svíčky. U stánku bylo od rána plno. Hlavně dětem se líbily malované kamínky, náramky nebo keramické drobnůstky. Mezi četnými návštěvníky nechyběl ani starosta městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz – Petr Veselka. Ten si u nás vybral keramického anděla, aby tak obohatil svou domácí „andělskou“ sbírku. Takový originál ještě neměl.

Naše „premiéra“ na Dnu otevřených dveří OZO Ostrava měla úspěch a byla také dokladem toho, že loni navázaná spolupráce ostravského Čtyřlístku s touto společností se utěšeně rozrůstá o nové společné aktivity.

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Byli jsme na setkání Lidé lidem

I když měsíc červen ještě nepatří k prázdninové „okurkové sezóně“, ten letošní přece jen poněkud vybočoval z řady množstvím akcí, jež se udály, a to nejen na půdě města, ale i v naší organizaci. Jednou z nich byla i tradiční účast Čtyřlístku na setkání Lidé lidem, které se odehrálo v Komenského sadech ve čtvrtek 23. června.

Bezmračné nebe sem lákalo od rána stovky lidí na XII. ročník této tradiční přehlídky

sociálních služeb, pořádané statutárním městem Ostrava ve spolupráci s Charitou Ostrava. Stejně jako v předcházejících letech, ani letos na této přehlídce nemohla chybět naše organizace, reprezentovaná hudební skupinou Rytmy.

V Komenského sadech se setkávaly s návštěvníky desítky neziskových, charitativních i příspěvkových organizací z celého města a také my jsme mezi nimi potkávali řadu přátel a kamarádů, s nimiž se setkáváme také při jiných příležitostech, jako třeba s našimi klienty a přáteli z pojízdné kavárny Mental Café a mnoha dalšími.

Naši bubenickou skupinu Rytmy, která vystupovala v bohatém kulturním programu tohoto dne na hlavním pódiu v odpoledních hodinách, přišli povzbudit kamarádi z taneční skupiny Bílá holubice. Když se do toho Rytmy na pódiu „opřely“, roztančily nejen zdravotní klauny a jiné návštěvníky, ale svá taneční křídla roztáhli pod nedalekým platanem i přátelé na vozíčkách z Bílé holubice... Jejich vystoupení jsme však už na oplátku zatleskat nemohli, protože jsme pospíchali na další událost – premiérové vernisáži naší výstavy ve Dvoraně městského úřadu Moravská Ostrava a Přívoz, o níž píšeme v úvodu tohoto vydání časopisu Zrcadlo...

Text a foto: (rw)

Co nás zajímá

Zvládáme, protože máme výborný tým...

S paní Terezou Aniolovou hovoříme o tom, jak funguje náš stravovací provoz v nových podmínkách

Paní Tereza Aniolová má od letošního roku na starosti kromě vedení zařízení Domova Hladnovská a nutriční péče také vedení stravovacího provozu naší organizace.

Na snímku vlevo tým stravovacího provozu nad přípravou jídelníčku: zleva vedoucí kuchař Petr Stryček, Tereza Aniolová, vedoucí kuchař Vojtěch Juříčka a skladní Marie Šponerová

Na jejích bedrech spolu s pracovníky stravovacího provozu

spočívá po dokončení transformace i zajištění a rozvoz stravy pro klienty a personál do většiny nově postavených domků. Od června zabezpečujeme v našem stravovacím provozu také stravování klientů a zaměstnanců Domova Korýtko, kteří u nás na příští dva roky našli dočasný domov v budovách Na Liščině v Hrušově a na Hladnovské v Muglinově.

■ Co všechno obnášely změny spojené s tímto úkolem?

Když jsme v závěru roku 2019 zprovoznili 5 domků, kde jsme byli investorem, začali jsme do nich dovážet stravu ze stravovacího provozu Na Liščině. Byl zvolen originální způsob: kombinace teplé a zchlazované stravy. Cílem bylo ušetřit na osobních i provozních nákladech, protože zaměstnanci stravovacího provozu ani dopravy díky tomu nemusí do práce o víkendy a svátcích. K těmto pěti domkům přibýly ještě další, takže nyní zásobuje Liščina 9 domků. Stravu pro čtyři domky Domova Jandova dováží rozhodnutím našeho zřizovatele (statutárního města Ostravy) Domov pro seniory Sluníčko. Zřizovatel také rozhodl, že po dobu rekonstrukce budovy Domova Korýtko budou jejich senioři přemístěni do našich prostor – 104 klientů do Muglinova, 40 Na Liščinu. Samozřejmě to obnáší zabezpečení stravy také pro tyto klienty a obědy pro pracovníky. Organizačně i administrativně je to velice složitá záležitost, hlavně neustálým odhlašováním a přihlašováním strážníků. To je třeba zajišťovat také o víkendech a svátcích, takže e-maily a SMS zprávy mi přicházejí prakticky neustále. I při takovém počtu strážníků, různorodých požadavků či změn zdravotního stavu, je třeba okamžitě reagovat. Pro klienty zajišťujeme několik druhů dietního stravování a existují také individuální výjimky, které musíme respektovat, aby nebylo ohroženo zdraví seniorů a byli s jídlem spokojeni. V tomto směru musím vyzvednout i velmi dobrou spolupráci s nutriční terapeutkou Domova Korýtko.

■ V současné době zajišťuje náš stravovací provoz stravu také pro Domov seniorů v Antošovicích a pro Odlehčovací pobytovou službu Sociálních služeb Slezská Ostrava, sídlící v Domově s pečovatelskou službou v Hladnovské ulici. Jak došlo k této spolupráci?

Úřad městského obvodu Slezská Ostrava před časem rozhodl o zřízení vlastního domova pro seniory (zřizovatelem ostatních domovů pro seniory je statutární město Ostrava), aby uspokojil velké množství zájemců o umístění v domově pro seniory, žijících v tomto obvodu. Po jeho dostavbě v Antošovicích ale nastal velký problém

se zajištěním celodenního dietního stravování v potřebné kvalitě. V rámci naší velmi dobré spolupráci s obvodem, jsme se nakonec dohodli, že stravování pro nový domov v Antošovicích zajistíme. Jedná se o 32 seniorů. Navíc se v tomto domově starám také o nutriční péči. Odlehčovací služba, to už byl jen takový „bonbónek“. Jedná se o pět až patnáct klientů, podle aktuálního zájmu. Tady řeším největší problém hlavně v tom, že se zdejší senioři velmi flexibilně odhlašují nebo přihlašují, na což musím stejně flexibilně reagovat. A to je pro objednávání stravy velmi náročné.

■ Naše organizace kromě toho tedy ještě spolupracuje s Domovem Sluníčko při

zajišťování dovozu stravy pro čtyři naše domky. Jak funguje tato spolupráce a jak jsou klienti a zaměstnanci spokojeni s kvalitou dovážené stravy?

Příprava byla oboustranně velmi náročná. Ve Sluníčku museli udělat úpravy ve stravovacím provozu, aby mohli připravovat jídlo k vývozu pro jednotlivé domky. Musel se také hledat způsob objednávání stravy, protože každá organizace má jiný informační systém. Sluníčko také muselo doplnit počet kuchařů. Díky velmi dobré spolupráci s nutričními terapeutkami Sluníčka tento úkol zvládáme.

■ **Liší se nějak podstatně skladba jídelníčku pro naše klienty a pro seniory? V čem jsou rozdíly?**

Stravovací provoz nemůže vařit zvlášť pro seniory a zvlášť pro naše klienty. Je to tak o kompromisu, vyhovět určitým dlouholetým zvyklostem seniorů a současně neochudit naše klienty, většinou v mladším a středním věku, o pestrosti stravování. Přitom se musí zachovat diety, které mají klienti nastaveny.

■ **Bylo obtížné zorganizovat a logisticky zabezpečit veškerou tuto spolupráci, aby všechno hladce fungovalo a jídlo se dostávalo v požadované kvalitě a včas tam, kde má být?**

Všechno musí perfektně navazovat. V kolik hodin bude uvařeno, kdy se bude rozdělovat do transportních nádob podle jednotlivých domácností (i klientů) v domcích, v kolik budou

nakládat řidiči, v kolik by měli být postupně na příslušných místech. Do toho vstupují problémy na cestách, problémy s dodavateli (nedovezou potvrzenou objednávku, přijedou pozdě), musíme pak hledat bleskově náhradní řešení. Pro rozvoz stravy máme tři automobily se zařízením na udržení potřebné teploty a jedno chladiřenské auto pro rozvoz zchlazené stravy. Protože teplota dovážené stravy je to nejdůležitější, co sledují orgány hygieny. Zvládáme, protože máme výborný tým stravovacího provozu a také šikovné řidiče.

Za rozhovor poděkovala: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Fota: autorka

Události

Jenže o naši radost se chtěly podělit také pilné včelky. Jednoho rána jsme přišly do práce a veselý bzukot nás vítal z jednoho ovocného stroměčku. Byl zcela obsypán včelkami, které seděly jedna na druhé a chránily tak svou královnu.

Kolegyňky pohotově zavolaly hasiče, kteří vyzbrojeni přijeli a chtěli roj zničit. S tímto

Jak „pilné“ jsou Výškovice

V tomto roce jsme mimo krásných kyticek zasadili ve Výškovicích také pár ovocných stromů. Jsme rádi, že se nám všechny uchytily a na jaře vyrašily jak květiny, tak listy. Poctivě je zaléváme, radujeme se z každé nové větve a těšíme se na budoucí ovocnou úrodu. Budeme mít třešně, višně, hrušky, meruňky i švestky.

plánem jsme ale rozhodně nesouhlasily. Hasiči tedy zavolali jednomu včelaři a nabídli, že mu roj i s královnou přivezou. Včelař našťastí souhlasil a roj si chtěl vzít. Včelaři jsou totiž obvykle k cizím rojům velice nedůvěřiví, neboť cizí roj jim může přinést nemoc do jejich vlastních rojů.

Hasiči tedy smetli královnu a její včelky do speciální krabice, určené pro včely a odvezli je panu včelaři. My jsme za to velmi rády. Víme, že včel je málo a pro život člověka jsou velmi důležité. Proto musíme tato malá stvořeníčka opatrovat a chránit. Snad jsme tedy společně přispěli k záchraně několika těchto ohrožených jedinců a o opylování našich stromů a keřů bude určitě postaráno i „našimi“ pilnými včelkami...

Text a fota: **GABRIELA ŘEHÁKOVÁ ROKYTOVÁ**

Domek Výškovická

Když přijde velká voda...

Ve čtvrtek 9. června nás v odpoledních hodinách překvapila pořádná průtrž mračen. Kolegyně, která právě odcházela ze směny, s hrůzou zjistila, že se kolem našeho domu valí příval vody, který kanál svodu ze střechy nestíhá odvádět. Voda stříkala z odtokového kanálu před dům a hrozila, že se brzy dostane i dovnitř.

Společnými silami jsme se snažily smetáky a stěrky na vodu uvolnit odtoková kanálek

a vchod do domu jsme ucpaly ložninami, abychom zabránily vodě proniknout dovnitř. Vedoucí zařízení, Michaela Šarmanová zatelefonovala na linku tísňového volání a informovala o situaci vedoucího útvaru PTÚ, Vratislava Prokopa a technického pracovníka Lukáše Kellnera.

Brzy přijeli hasiči z centrálního střediska a dobrovolní hasiči z Hošťálkovic. Ti na místě zhodnotili situaci, zkontrolovali elektrické vedení a pak vyčistili všechny svody, zapytlovali hlavní vchodové dveře a dveře do technické místnosti. Za jejich rychlou pomoc jsme byli velmi rádi a velmi za ni děkujeme.

JITKA ŠEFRÁNKOVÁ
Domek Lhotka

Zaznamenali jsme...

Máme rádi zvířata

Po dlouhých třech letech jsme s našimi klienty 6. dubna opět navštívili psí útulek v Třebovicích. Naše věčná sbírka, na níž se podíleli klienti, opatrovníci i personál, obsahovala různé pamlsky, hračky, pokrývky a další potřebné věci pro pejsky. Velice rádi jsme tyto dárky předali pracovníkům útulku, kteří se již

postarají o to, aby si je čtyřnozí chlupáči náležitě užili.

Díky milému personálu útulku jsme si opět mohli blíže prohlédnout toto zařízení a podívat se, co se tady od naší poslední návštěvy

změnilo. Zdejší zaměstnanci nám také trpělivě odpovídali na všechny všetečné otázky.

Největší zážitek jsme samozřejmě měli při osobním setkání s pejsky. Věříme a doufáme,

že se jim podaří najít brzo ty pravé páníčky, aby mohli prožít šťastnější život mimo zařízení útluku. Děkujeme zdejšímu personálu za milé setkání a těšíme se brzy na shledanou.

Text a foto: **KATEŘINA KNAPOVÁ** a klienti
Domova Třebovice

Atlantida - solná jeskyně

Za slunečného odpoledne 5. dubna jsme se s klienty vydali na relaxační siestu do solné jeskyně ve Svinově. Nenavštěvujeme ji sice pravidelně, ale při každé návštěvě tady na tři čtvrtě hodinky všichni zapomeneme na svět kolem nás...

Na lehátku či posteli za zvuku uklidňující relaxační hudby a příjemného tlumeného osvětlení, jsme si odpočinuli, meditovali, někdo se na chvíli ztratil ze světa úplně – prostě jak se komu líbilo. Při této (ne)činnosti naše těla regenerovala, čistila se a nechávala do sebe pronikat minerální látky obsažené v soli.

Solná jeskyně ve Svinově je postavena z jodo-bromové soli dovezené z polské Klodawy, z Pakistánu a z Mrtvého moře. O tento příjemný zážitek se s vámi chceme podělit, a kdo nevěří, ať tam běží. My se tam zcela jistě budeme vracet i v dalších měsících...

Text a foto: **KATEŘINA KNAPOVÁ** a klienti
Domova Třebovice

Svátky jara ve Svinově

Po měsících příprav jsme se přestěhovali do nového domku, „Rošického“, do Ostravy Svinova. Jen jsme se trochu zabydleli, už jsme mohli začít s přípravou výzdoby – Velikonoc – svátků jara.

Využili jsme hezkého počasí a šli jsme pěšky poznávat naše nové a blízké okolí. Došli jsme do nedalekého nákupního centra OC Třebovice, kde jsme nakoupili spoustu krásných dekorací a z toho množství jsme měli co dělat, abychom vybrali ty správné, protože těch barev a variant bylo opravdu mnoho.

Do košíku jsme taky přidaly suroviny na pečení velikonočního cukroví a beránků. K pečení jsme využili nové spotřebiče v naší moderní kuchyni. Všichni společně jsme oslavili velikonoční svátky s vyprávěním o tradicích a o probouzejícím se jaru. Už se těšíme na nadcházející teplé dny, které budeme trávit na zahradě a procházkami do blízkého okolí.

Zaznamenaly: **ŠÁRKA ZBORAJOVÁ,**
SIMONA RUČKOVÁ a **DAGMAR KUBISOVÁ**
Domek Rošického

Na návštěvě „doma“

Na návštěvě, a přitom doma. Tak to si mohli říct kluci Domku Syllabova, kteří se o prvním prázdninovém úterý vypravili na návštěvu svých kamarádů Domku Jandova. Alespoň na chvíli se vrátili do míst, která pro ně na dlouhá léta byla domovem. Teď však už od jara bydlí jinde a zájímalo je, jak žijí jejich kamarádi a jak se „domeček“ změnil po rozsáhlé rekonstrukci.

Pravda je, že byli naprosto u vytržení. Obdivovali rozsáhlé prostory plné roztočivých „věcí“ (dva z chlapců, autisté, se živě zajímali o vše, co se točilo nebo vydávalo zvuky...), pochvalovali si prostorný výtah, prošli si i sesternu, domácnosti a rehabilitaci. S úsměvem se vítali se známými „tetami“, ale snad nejvíc radosti jim připravila návštěva domácnosti C. Tam totiž bydlí i jejich bývalí spolubydlíci a kamarádi – Gabriel, Filip a Jenda.

Setkání to bylo pro všechny nečekané, tedy spontánní a o to radostnější. I ti, kteří si na společnost ostatních příliš nepotrpí, podlehli všeobecné veselé náladě, k níž přispělo i malé pohoštění. A tak mládenci prožili chvíle radosti a vzpomínání, a vůbec nevadilo, že většina z nich nemluví... Opět se potvrdilo, že slova jsou mnohdy zbytečná. A my jen dodejme, že vzájemná návštěva nebyla první, a určitě ne poslední.

Text a foto: **MARTIN POBOŘIL**
Domek Jandova

Jelikož bylo stále zataženo, pohoštění a grilování jsme přesunuli do altánu, kde

Zahájení grilovací sezóny v novém

Na sobotu 4. června jsme společně s klienty naplánovali grilování spojené s posezením na zahradě. I přes nepřízeň počasí, kdy dopoledne poprchávalo, jsme náš plán nevzdali a vyrazili do obchodu na nákup potřebných surovin a občerstvení. Pak už jsme jen čekali, zda se počasí umoudří.

Odpoledne déšť konečně ustal, a tak jsme mohli náš plán uskutečnit.

bychom se schovali před případným deštěm. Nakonec si grilování všichni užili, hrála hudba, nálada byla skvělá a špekáčky se nespálily.... Prostě super akce a určitě ne poslední!

Text a foto. **SANDRA VÁCLAVÍKOVÁ**
a **ŠÁRKA ZBORAJOVÁ**
Domek Rošického

Setkání s opatrovníky

Uběhly čtyři měsíce od té doby, kdy jsme se přestěhovali do Domku U Rourovny. Společně s pracovníci jsme se dohodli, že uspořádáme zahradní slavnost, na kterou pozveme také rodiče, opatrovníky a přátele. Los padl na odpolední hodiny ve středu 22. června a zájem byl veliký. Pozvaní nás navštívili v hojném počtu...!

Ppřipravily jsme se opravdu pečlivě: Společně s pracovníci jsme upekly bábovky, záviny, připravily chlebičky, zákusky

a drobné občerstvení. Ve večerních hodinách jsme pak společně s hosty grilovali párky a klobásky. Štěstí se na nás usmálo v podobě slunečného počasí, takže jsme toto slavnostní setkání mohli uspořádat na venkovní terase, kterou jsme vyzdobili balonky.

Při této příležitosti jsme se také rozloučili s naší klientkou Dášou Wilczkovou, která se 30. června loučila s naším domečkem a přestěhovala do Domku Lhotka.

Všichni jsme se dobře bavili a společně s rodiči a opatrovníky jsme si slíbili, že ve společných setkáních budeme pokračovat i v budoucnosti.

Text a foto: **ADÉLA DURCZOK**
Domek U Rourovny

Vlevo jeden z interiérů tohoto domku, kde už jsme doma...

Něco končí a něco nového začíná...

Ve čtvrtek 2. června uplynul rok od chvíle, kdy se naši klienti přestěhovali z velké budovy Domova Barevný svět v Hladnovské ulici v Muglinově do nového domku ve Lhotce. Na oslavu tohoto výročí jsme s klientkami uspořádali 6. června na zahradě svého domku „zahradní párty“.

Objednaly jsme hezké počasí, připravily občerstvení a byly rády, že za námi přišla i vedoucí zařízení, paní Michaela Šarmanová spolu se sociálními pracovníci – paní Kamilou Strmiskovou, Nikolou Lysovou a přátelé z nedalekého domku Petřkovicích. Klientky dostaly pěkný dárek - několik ovocných stromků, které jsme další den zasadily. Odpoledne se neslo v dobré náladě a vznikla i nová přátelství.

Text a foto: **JITKA ŠEFRÁNKOVÁ**

Grilovačka v chráněném bydlení

Na sobotu 18. června se klienti a pracovníci chráněných bydlení Letní a Thomayerova domluvili, že se setkají na společné grilovačce. Což se taky stalo.

Den byl krásně slunečný, ideální na posezení v zahradním altánku Chráněného bydlení Thomayerova ve Vítkovicích. Kamarádi z chráněнки Letní přijeli na Thomayerku, kde už pro ně přátelé připravili posezení. Každý přinesl, co mohl - buřty, klobásky nebo naložený hermelín a grilovalo se. Všichni si dobře pochutnali a byli spokojeni. Nakonec jsme si slíbili, že si takové setkání zase někdy zopakujeme.

Tex a foto: **KATEŘINA JEDLIČKOVÁ** a **MONIKA VOLNÁ**
Chráněné bydlení Čtyřlístek

Jandova v lázních

Jen málokdo z návštěvníků Ostravy ví, že proslulé lázně v Klimkovicích-Hýlově leží jen necelých pět kilometrů od jihozápadní hranice našeho města. Sanatoria Klimkovice, jak se od svého otevření v roce 1994 lázně oficiálně jmenují, leží v lesnaté krajině v údolí řeky Polančice, na okraji přírodního parku Oderské vrchy. Díky unikátní minerální vodě, tzv. jodobromové solance, se zde úspěšně léčí pacienti s nemocemi oběhového a pohybového ústrojí, nemocemi nervovými a gynekologickými.

Antonín, Filip a Gabriel, mladí muži z Domku Jandova, se sem však vypravili z důvodu zcela jiného: chtěli jsme si prohlédnout zejména moderní architekturu lázní, projít se jejich malebným okolím, navštívit tzv. opičí dráhu a naši „cestu za poznáním“ završit návštěvou zahrádky místní restaurace.

Díky příjemnému počasí se nám vše beze zbytku splnilo. Procházka po lázeňských cestíčkách nás natolik uondala, že - příjemně znaveni - jsme s chutí snědli oběd podle přání našich chuťových pohárků. Pánové byli více

než
spokojeni
a
zjištění,
že
člověk
může krásně prožít všední den doslova „za humny“, nás všechny příjemně překvapilo a potěšilo.

Tex a foto: **MARTIN POBOŘIL**
a **MICHAELA SMĚJOVÁ**
Domek Jandova

Užili jsme si opravdu parádní procházku. Historie na nás tady dýchala ze všech stran. Ať

Výlet na Landek

V neděli 22. května odpoledne jsme se u nás v Domku Uhrova rozhodli, že strávíme příjemný slunečný den na výletě. Náš výletní los padl na nedaleký sportovně rekreační areál v Petřkovicích - na Landek.

už to byla hornická architektura – někdejší šachta dolu Anselm, strojovny a další původní budovy, důlní lokomotivy a jiná technika – to všechno jako by nám chtělo vyprávět svůj příběh.

Podívali jsme se i k veverkám a posilnili se kofolou. Cestou zpátky jsme také navštívili kamarády z Domku Petřkovice, který je hned vedle autobusové zastávky. Všichni byli z tohoto setkání nadšení a slíbili jsme si navzájem, že sem mezi své kamarády zase někdy zavítáme na návštěvu.

Text a foto: **ANETA NEUWERTHOVÁ**
Domek Uhrova

Ve Velkém ostravském lese

Ano, Velký ostravský les. Právě tak se jmenuje známá slezskoostravská lokalita, kam byla v roce 1960 přemístěna ostravská zoo, založená v roce 1951 v Kunčičkách. Během let prošla obrovským vývojem a nyní na bezmála 100 hektarech chová na 4000 zvířat. Součástí zoologické zahrady je od roku 2007 i botanický park s 6 kilometry naučných stezek. Po vzoru mnoha jiných zoo bylo v roce 2014 otevřeno šestihektarové safari se třemi výběhy.

Nic z toho naši mladí muži, s nimiž jsme se čtvrté květnové pondělí do Zoologické zahrady a botanického parku Ostrava, jak zní od roku 2018 oficiální název této oblíbené ostravské instituce, vypravili, sice nevědí, ale to nic nemění na tom, že Tonda, Gabriel a Filip prožili nádherný den.

Obdivovali jsme část kolekce azalek a rododendronů, jednu z největších a nejkrásnějších v Evropě, a přehršel času strávili zejména mezi domácími zvířátky expozice Na statku. Kozy, krávy, ovečky, králíci, kuřata či morčata, to vše „kluky“ tak zaujalo, že odtud jen neradi odcházeli. „Útěchou“ jim však mohla být alespoň návštěva stánků s občerstvením, kde jsme všichni potěšili i naše chuťové pohárky.

Vláčkem jsme se vraceli zpět k hlavní bráně a už v hlavě spřádali plány, že příště určitě navštívíme výběhy safari. Možná se dokonce do zoo svezeme vyhlídkovým doubledeckerem...?

Text: **MARTIN POBOŘIL**
Foto: **MICHAELA SMĚJOVÁ**
Domek Jandova

Malý výlet do velké Zoo...

V úterý 21. června navštívili naši klienti z Domku Uhrova - Daniel Žilinský a Petra Hamroziová s doprovodem ostravskou zoologickou zahradu. Dopoledne jsme společně dojeli autobusem k Zoo

v Michálkovicích, koupili vstupenky a hned po pár krocích se chvíli zdrželi u výběhu pandy červené, která si nás také přišla prohlédnout.

Pokračovali jsme pak hlavní návštěvní trasou dolů ke kozám a cestou potkali páva, který se nám předvedl v celé své kráse. Další naše putování pak vedlo k opicím, papouškům a lvům. Na chvíli jsme se zastavili u slonů. Pomalu jsme sešli k velbloudům, kde jsme si odpočinuli na lavičce. Nevynechali jsme ani pavilon orangutanů a pokračovali dál k výběhu žiraf a zeber, kde jsme se chvíli zdrželi.

Ale to už byl čas, abychom se pomalu vydali na zpáteční cestu, kterou jsme nakročili

směrem k jezírkům, kde jsme zahlédli sovy, jestřáby a divoké šelmy. Pozvolna jsme stoupali po chodníku nahoru k restauraci, kde na nás čekal oběd.

Dankovi a Petře se výlet líbil, cestou se vyptávali na zvířata, četli jsme si poučné texty u výběhů jednotlivých druhů zvířat. Domů jsme se vrátili v dobré náladě s novými zážitky.

Text: **PAVLA BERGEROVÁ**
Domek Uhrova

Otvírání lázeňské sezony v Jeseníku

Naši bubeníci (členové skupiny Rytmy) byli poctěni pozváním na slavnostní otvírání lázeňské sezony v městě Jeseník, které se uskutečnilo v pátek

13. května na Masarykově náměstí. K bubenické show jsme byli vyzváni hned po slavnostním zahájení události za přítomnosti starostky Jeseníku, paní Zdeňky Blišťanové, zástupců Priessnitzových lázní a ředitelky Městských kulturních zařízení v Jeseníku, paní Kateřiny Tomanové, která je naší velkou fanynkou.

Celou tuto významnou kulturní událost města moderoval známý herec Miroslav Etzler a ten nás také na jevišti milými slovy uvedl. Vzápětí se náměstím nesly tóny známých i méně známých písní doplněné rytmy našich bubnů a tamburín. Při poslední skladbě, v níž dostala možnost předvést své taneční kreace i naše Lenka Bihariová, tančili už s námi na

náměstí i někteří diváci.

Sluníčko hrálo jako v létě, náměstí bylo plné lidí a zvukaři úžasní. Odměnou nám byl dlouhotrvající potlesk, nádherná kytice a hlavně vřelé přijetí. I když jsme si z města prohlédli jen jedno náměstí a blízké okolí, máme na tuto akci jen ty nejkrásnější vzpomínky a rádi se tam někdy vrátíme.

Text a foto: VLADIMÍRA KALOČOVÁ

Spolu ruku v ruce

Hned o den později po „výjezdu“ do Jeseníku se sešli naši bubeníci opět. V sobotu 14. května jsme totiž mohli předvést své umění na benefiční akci Spolu ruku v ruce v Trojhalí Karolina v Ostravě, kam se každoročně vracíme. Tuto událost pořádá Moravskoslezský kraj pro rodiny a rodinné příslušníky a jejím hlavním cílem je přiblížit život osob se zdravotním postižením a neformálních pečujících, kteří v domácím prostředí pečují o blízkého člena rodiny s postižením.

Letos jsme byli opět součástí bohatého programu, v němž jsme předvedli hudební show našeho souboru Rytmy, ale byli jsme také svědky vystoupení zpěváka Sebastiana, který vystupoval chvíli před námi a kapely DESmod.

Samozřejmě, že i my jsme tady využili nabídky bohatého doprovodného programu pro rodiny s dětmi. Prohlédli jsme si ukázky různých terapií, rehabilitačních pomůcek, velké množství krásných a nápaditých výrobků chráněných dílen a jiných atrakcí. Nechyběl tady ani Cirkus trochu jinak, slackline exhibice, taneční vystoupení Duo Hybrids Crew a zážitkové, interaktivní workshopy. Návštěvníci si mohli vyzkoušet i zvukovou střelbu, simulaci zrakového postižení a jiných zdravotních překážek nebo se třeba podívat,

jak probíhá polohování nemocného v domácím prostředí.

Program moderoval Jan Gawelczyk, který je pro nás také již známou tvář. Při našem vystoupení nás přišlo do publika podpořit i několik pracovníků Čtyřlístku, hlavně z domečku ve Lhotce. I tady se nám vystoupení povedlo a moc jsme si ho užili.

Od organizátorů jsme dostali drobné dárky a občerstvení. Velkým překvapením bylo pozvání z pekárny Jinak na sladkou tečku.

Text a foto: (vk)

Zpátky v Zákupech!

Naši bubeníci byli v květnu opravdu „v jednom kole“. Ale odmítnout některá pozvání, to je pro nás zkrátka nemyslitelné. Patří mezi ně i festival Tvoříme duši, konající se každoročně na zámku v Zákupech u České Lípy. Letos se nám podařilo cestou do Zákup ušetřit trochu času i na malou zastávku v Sobotce, odkud jsme si vyšli k nedalekému záměčku Humprecht a pořídili si tady i společnou fotografii na památku.

Do Zákup jezdíme pokaždé moc rádi a všichni se moc těšíme i na setkání s pořadateli festivalu. Ten se letos konal 21. května již posedmnácté. Vždy je to nejen pro

nás emocemi a pozitivními zážitky nabitá akce.

Po slavnostním zahájení tubačů ze ZUŠ v České Lípě se na nádvoří střídaly soubory účinkujících různého věku s tradičními i netradičními vystoupeními. Od maličkých,

větších i starších mažoretek, diskotanců, tanců historických i bříšních, společenských i country tanců nám známé skupiny Lucarino Dance z Libochovic. Program je vždy proložen také čísly hudebními a letos jsme byli dokonce svědky historické módní přehlídky, na níž členové souboru historického tance předvedli styl a hity oblékání v duchu 20. a 30. let minulého století.

Sobotní odpoledne nám uteklo jako voda. Rádi jsme se opět setkávali se známými tvářemi pravidelných účastníků festivalu i v obecnstvu. Pak už ale nastalo dojemné loučení a ze všech stran jsme slyšeli slova chvály, která nás zahřála u srdíčka. V neděli ráno jsme naložili kufry do autobusu a vypravili se zpátky do Ostravy. Krátkou zastávku jsme si ještě udělali u hradu Kost, kde jsme také pořídili pár slunečných záběrů a posvačili.

Velkou obědovou pauzu jsme naplánovali ke Kolibě, kousek za Hradcem Králové. Udělali jsme dobře, protože jídlo tam bylo výtečné a porce obrovské. Letošní Zákupy byly opět podařené a my se již nyní těšíme na příští rok.

Text a foto: **VLADIMÍRA KALOČOVÁ**

Honění krále s Rytmy

V Ostravě - Lhotce se od roku 1993 obnovila slavnost Honění krále díky starostovi obce Ing. Jiřímu Černotovi a také paní Heleny Svačkové, která ji s místní mládeží nacvičovala do roku 1997 (poté ji vystřídala paní Marie Smolková). Podnětem pro obnovení této lidové tradice byla údajná historická událost z dob třicetileté války - chycení švédského krále ve slepém rameni řeky Odry.

školy, skupina historického šermu, nechyběla ani dechová muzika. Společně s desítkami občanů Lhotky i odjinud a také s kamarády a pracovníky našeho lhoteckého domečku, jsme se přidali do průvodu a šli na louku, kde se konalo to hlavní – Honění krále.

Pak už následoval další program na hřišti se slavnostním dekorováním Krále a Královny 2022, vystoupení dětí a dětiček. Slezskou besedu už jsme neviděli, protože se blížil čas našeho vystoupení. Moc nás potěšilo, že na tuto akci dorazila i zakladatelka našich Rytmů,

V sobotu 4. června se také naše klientky – nové obyvatelky Lhotky, poprvé zúčastnily této tradiční lidové slavnosti. Nejenže jsme se zapojily do průvodu, ale shlédly i turnaj jezdců na koních, na místním hřišti jsme se také staly svědky korunování krále a lidové veselice, kde se hrálo a tancovala Slezská beseda, což je slezský lidový tanec. V bohatém programu tohoto dne hrála na pódiu skupina Vize a nechyběli ani naši „Rytmáci“ – členové skupiny Rytmy. Večerní program vyvrcholil koncertem zpěvačky Heidi Janků, ale tu už jsme slyšely v klidu našeho domova. Slavnost se nám však velmi líbila a už se na ni těšíme v příštím roce.

Tak trochu z jiné strany nám ještě popsala zážitky z letošní premiéry Rytmů na lidové slavnosti Honění krále ve Lhotce u Ostravy kolegyně Vladka Kaločová, vedoucí souboru Rytmy: „Letos poprvé jsme totiž měli tu čest zúčastnit se jako vystupující této nemalé akce městského obvodu Lhotka, jež se uskutečnila po dvouleté 'covidové' přestávce.

Do Lhotky jsme přijeli již brzy odpoledne, abychom mohli shlédnout a třeba se i přímo zúčastnit slavnostního krojovaného průvodu,“ popisuje svůj zážitek Vladka Kaločová. „Ten začínal na kopci, ale to nám až tak nevadilo. Vyšli jsme si nahoru, ať si to pořádně užijeme. Průvod začínal jezdci na koních a za nimi přicházely další skupiny v kostýmech: mažoretky, děti místní mateřské i základní

paní Libuška Gajdová a podpořila nás vlídným slovem a držením palečků.

Podle pochvalných slov starosty Lhotky, paní tajemnice i mnoha dalších diváků, se nám i tentokrát vystoupení povedlo, lidem jsme zpříjemnili tuto část odpoledne a některé dokonce i roztančili. Velkou pochvalu jsme dostali také od naší paní Libušky.

Celý den byl pro nás neskutečným zážitkem, ale hlavně jsme byli rádi, že počasí nezklamalo a nepřišly avizované deště s bouřkami. Tak zase snad příští rok opět na shledanou!“

Text a foto: **JITKA ŠEFRÁNKOVÁ**
a **VLADIMÍRA KALOČOVÁ**

Na snímku vlevo klientky z Domku Lhotka s účastníky letošního Honění krále ve Lhotce.

Zpívání pod širým nebem

Kdo u toho nebyl, mohl jen litovat... Řeč je o našem letošním setkání s brněnským Divadlem Slunečnice, které mezi nás zavítalo v pátek 24. července a připravilo pro naše klienty i hosty z Domova Korýtko krásné dopoledne naplněné známými melodiemi. Jevišťem i hledištěm zároveň se stala část zahrady Čtyřlístku v Hladnovské ulici. Divadlo Slunečnice u nás reprezentoval výborný zpěvák Kristián Šebek, jenž pro své publikum připravil průřez nestárnoucích hitů od šedesátých let až po současnost, které udělaly radost všem, bez rozdílu věku.

Blankytná obloha a příjemné prostředí zahrady rámovalo hudební zážitek, který Kristián vtipně moderoval. Chytlavé melodie samozřejmě souzněly s posluchači. Ti si rádi mnohé písničky zazpívali společně s Kristianem, jiné doslova vybízely k tanci.

Vůbec nevadilo, že v zahradě nemáme k dispozici parket, mnohým postačil i trávník a také někteří naši vozíčkáři se přesvědčili, že i když nemohou chodit, mohou tančit... Divadélko Slunečnice nás přesvědčilo, že i v malém složení může nabídnout svému publiku hodně zábavy.

S Kristiánem a jeho zvukařem, Vladislavem Hutařem, jsme se loučili jen neradi. Rádi jsme si však slíbili, že pokud to jen trochu půjde, setkáme se opět příští rok ve stejnou dobu. Možná nám i počasí bude přát stejně, jako letos. Domovu Korytku pak patří velký dík za zapůjčení party

stanu pro účinkujícího zpěváka a jeho aparaturu. Iluze koncertní „stage“ na naší zahradě tak byla téměř dokonalá...

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

FESTIVAL V ULICÍCH V Porubě jako na cestě kolem světa

Festival v ulicích se v Ostravě pořádá už od roku 2011. Jeho minulé ročníky se vždy odehrávaly v centru města - na Masarykově náměstí a na Černé louce. Letos se však tento doslova barevný festival uskutečnil ve dnech 24. – 26. června na Hlavní třídě a v přilehlých dvorech i na náměstí v Ostravě - Porubě.

Tři

velmi
horké
dny

v závěru června nás lákaly na koncerty na několika pódiích i busking v ulicích s žongléry, komiky, kouzelníky, akrobaty a improvizátory a pro nás neznámými performery od nás i ze zahraničí. Nejen z Evropy, ale i z dalších kontinentů - Afriky nebo Austrálie - se tu sešli umělci mnoha uměleckých oborů a výrazových stylů.

My z Chráněnký v Třebovicích – Dáša, Boženka, Pavel a Vláša - jsme se na Festival vypravili v neděli odpoledne. To už na Alšově

náměstí hrál orchestr Vysoké školy báňské. Moc se nám líbily dechové nástroje, které už příliš často nevidáme. Nadšení jsme byli z energie, kterou doslova sršely španělské kytary – Hirahy Alfonso, Alfa Gill. Už cestou k hlavnímu pódiu jsme „narazili“ na africkou zónu. Jako na Marsu jsme se ocitli ve společnosti Daniela Toya – tančícího robota v ulicích (foto vlevo). Zničení horkem jsme posedávali u stánků s nápoji a slíbili si, že příště si naplánujeme na návštěvu ostravského Festivalu v ulicích více času.

Text a foto: **VLADIMÍRA DOHNALOVÁ**
Chráněné bydlení Třebovice

V galerii u lékaře

I kdyby Fakultní nemocnice Ostrava byla sebeprívětivější, určitě jen málokdo by ji navštívil dobrovolně... Nejinak je tomu i u našich mužů a žen z Domku Jandova, kteří čas od času potřebují využít jejich služeb. Jako třeba Jenda, se kterým jsme navštívili lékaře jedno krásné květnové dopoledne.

Znovu jsme si ověřili, že práce lékařů i ostatního zdravotnického personálu je nejen potřebná a záslužná, ale většinou i vykonávána s velkou mírou empatie a lidského přístupu k pacientům.

Přesto Jenda ocenil rychlost vyšetření a už si to směřoval ke známé Galerii Ametyst, která je ve vstupních nemocničních prostorách pro svá krásná a neobvyklá umělecká díla dlouhodobě zavedena.

„Ametyst je nerost, odrůda křemene různých odstínů fialové barvy. Je kamenem čistoty ducha a meditace, býval šperkem králů a má léčebné účinky,“ jak poučuje internet. Možná právě proto jsme Honzu od uměleckých předmětů museli doslova „odtrhnout“, tak byl jimi okouzlen. Máme inspiraci třeba pro další narozeninový dárek...

Příjemné dopoledne, ve kterém jsme potěšili nejen „oko“, jsme završili pobyt v místní cukrárně, abychom uspokojili i „mlsný jazýček“. A tak „duch“ i „tělo“ byly v rovnováze a Ametyst určitě splnil svůj úkol.

Text: **MARTIN POBOŘIL**
Foto: **MICHAELA SMĚJOVÁ**
Doměk Jandova

Čtyřlístek „maluje léto“

Od 1. července je v Knihovně města Ostravy, její pobočce v ulici Jiřího Trnky 10 na Fifejdách k vidění tradiční prázdninová výstava klientů naší organizace pod názvem „Malujeme léto“. Do krásných prostor komorní galerie této knihovny se obrazy malířů ze Čtyřlístku pravidelně vrací každým rokem. I letos tato výstava potrvá do 31. srpna.

Knihovna města Ostravy má ve svém záhlaví krásné motto: „Za vším hledej knihu“. Také naše obrazy na Fifejdách rámuje police s knihami, ale „výtvarno“ stejně jako hudba, dodávají prostoru této krásné knihovny zvláštní kouzlo. Neboť tady se nejen vystavuje, ale příležitostně i muzicíruje a o knížkách diskutuje.

Čtyřlístek se letos v knihovně prezentuje kolekcí devíti obrazů – kreseb i maleb, jež vytvořili klienti v rámci arteterapií. Věříme, že stejně jako v minulých letech letos opět přispějí

k příjemné atmosféře a pohodě čtenářů, kteří knihovnu pravidelně navštěvují. Přijďte se také podívat, léto ještě nekončí!

Text a foto: **(rw)**

Galerie Jandova

Je to k nevíře, ale Domek Jandova se po rekonstrukci zdá být mnohem prostornější, než byl před ní. Nějakou dobu jistě ještě potrvá, než bude útulnou oázou pro všechny, kteří v něm bydlí či pracují, ale snažíme se o to, aby tomu tak skutečně do budoucna bylo. Jedním z krůčků je i založení „Galerie Jandova“.

Uřčitě nebylo naším cílem „konkurovat“ Galerii výtvarného umění v Ostravě, největší sbírkotvorné galerii v kraji, patřící mezi pět nejvýznamnějších v České republice. Určitou inspirací však pro nás tato galerie, sídlící od roku 1926 v ostravském Domě umění, přece jen byla. Totiž myšlenkou ukázat lidem skvosty umění a zkrášlit jim tak život.

Náš „sbírkový fond“ zatím zahrnuje šest dlouhodobě zapůjčených pláten malíře Bedřicha Pěknici (1936 - 2015), jednoho z nejvýznamnějších regionálních grafiků a malířů, jenž se zaměřoval převážně na

krajinu Ostravska, ale maloval i figurální kompozice, portréty a zátiší. Věřme, že pár obrazů ještě přibude a výstava umělcových prací, které zdobí prostory budovy poblíž rehabilitace Domku Jandova, bude i nadále kolemjdoucí dobíjet energií a hřejivým pocitem. Zatím se zdá, že naše sbírka vyvolává převážně pozitivní ohlasy a dokazuje, že v naší organizaci se výtvarné umění dobře zabývá...

Text a foto: **MARTIN POBOŘIL**
Domek Jandova

Sport

Naši atleti v Brně

Po nucené covidové pauze jsme se letos konečně vypravili na VI. Regionální hry Českého hnutí Speciálních olympiád, které se konaly 3. května na atletickém stadionu Vysokého učení technického CESA v Brně.

Vyprava ze Čtyřlístku vyrazila v počtu šesti sportovců. A přestože to do Brna nemáme tak daleko, museli jsme se sem vydat vlakem již po páté hodině ranní, abychom stihli být v 9 hodin „na značkách“, tedy na stadionu v Brně-Králově Poli. Cesta to byla docela dobrodružná, protože až ve vlaku jsme zjistili, že milá paní pokladní RegioJetu nejspíš špatně rozuměla a my měli jízdenky na jiný vlak. Pro nás poučení pro příště, nezapomenut si koupené jízdenky vždy zkontrolovat.

Do Brna jsme naštěstí dojeli bez zpoždění a také brněnská tramvaj nezklamala a bezpečně a včas nás dovezla až na konečnou. Pak už jsme vyšlapali ke stadionu pěšky a těšili se na nové zážitky a nová setkání.

Tyto regionální hry vždy organizují studenti vysoké školy a tak se to na stadionu hemžilo mladými lidmi různých národů. Velkým překvapením slavnostního zahájení byla přítomnost rodačky z Karviné – sportovkyně a m. j. také české rekordmanky v trojskoku, Šárky Kašpárkové.

Po slavnostním zahájení her už jsme se vrhli do závodění. Nejdříve probíhaly rozběhy a soutěže ve skupinách a podle dosažených výkonů se sportovci nominovali do soutěží finálových. Naši sportovci bojovali o medaile v hodu kriketovým míčkem - Josef Kovář, Milan Skalička a Petra Hamroziová, ve skoku do dálky nás reprezentoval Aleš Turlej (na snímku nahoře) a v bězích pak Jirka Válek (50 m a 100 m), Petr Cupal (100 m a 200 m) a Petra Hamroziová si kromě míčku zaběhla i 50 metrový závod a Aleš Turlej k dálce i sto-metrový běh. Na hrách se soutěžilo také v hodu minioštěpem, s nímž nemáme žádnou zkušenost. Podařilo se nám však dohlásit do

této disciplíny naše dva „borce“, kteří nakonec v této soutěži zabodovali a získali medaile (Josef Kovář a Milan Skalička).

Kromě závodění jsme navštívili i doprovodný program a mohli si vyzkoušet zajímavé pohybové aktivity.

Hry nám utekly jako voda, medaile zacinkaly i na prsou sportovců Čtyřlístku a tak jsme spokojeni odjížděli na brněnské hlavní nádraží. Den to byl dlouhý, ale povedený. Počasí přálo, sluníčko nás hrálo a těch pár kapek, co občas spadlo, nám nemohlo radost pokazit.

Text a foto: **VLADIMÍRA KALOČOVÁ**

Na snímku vpravo Petra Hamroziová, která v Brně obhajovala barvy Čtyřlístku v hodu kriketovým míčkem.

Na Krajské olympiádě v bowlingu

Jako každoročně zorganizovali přátelé ze Společnosti přátel mentálně postižených olympiádu v bowlingu. Ta letošní byla již devatenáctá v pořadí a opět se uskutečnila pod záštitou starosty městského obvodu Ostrava – Jih Martina Bednáře a krajského výboru SPMP. Její konání připadlo na 25. květen.

Ani letos se tato olympiáda v bowlingu nekonala bez nás. Tentokrát však hájila barvy Čtyřlístku dvě družstva, a to ve složení Karla

Foltová, Marie Horváthová s Janem Gawelczykem a Eliška Vedralová, Jana Příbylová s Danielem Žilinským.

Naši „borci“ vybojovali 9. a 10. místo v nemalé konkurenci skoro dvaceti týmů. Celý den proběhl v dobré náladě a všichni sportovci odcházeli spokojeni a ověnění medailemi.

Text a foto: **(vk)**

Na fotografii vlevo naši medailisté z bowlinku v Porubě: zleva Daniel Žilinský, Eliška Vedralová a Jana Příbylová...

Zlatá tretra 2022

Na letošním atletickém mistrovství Zlatá tretra 2022 jsme rozhodně nemohli chybět! V úterý 31. května se na Městském stadionu v Ostravě – Vítkovicích konal již 61. ročník Zlaté tretry. Jelikož je to jedna z nejlepších sportovních akcí pořádaných na českém území, rozhodli jsme se také my podpořit sportovce z celého světa.

Počasí nám přálo, bylo krásné slunečné odpoledne. Lukáš s Lucií povzbuzovali svým výskáním mladé sportovce a měli možnost se s nimi vyfotit společně i s jejich maskotem. Se zájmem jsme sledovali sportovní výkony. Lukáše velmi zaujal běh přes překážky. Na stadionu jsme si zakoupili a pochutnali si na

výborné kávě od kamarádů z Mental Café. Už teď se těšíme na příští, 62. ročník. Ani ten si určitě nenecháme ujít.

Text a foto: **ZUZANA PEXOVÁ a EVA LUKASZCZYKOVÁ**
Domek Jandova

Naši klienti z Domku Jandova v hledišti atletického mistrovství Zlatá tretra 2022.

Premiéra v Nymburku

aneb Rytmy součástí Mistrovství světa

Když nás někdy koncem dubna oslovila členka organizačního výboru mistrovství světa v tenisu, stolním tenisu a atletice sportovců s Downovým syndromem Lucie Francová, zda bychom byli ochotni vystoupit 20. června na zahájení jejich mezinárodní akce, vše bylo nejisté a otevřené. Jednak jsme s Rytmy měli nabitý program těsně před konkrétním termínem a jednak se musel vyřešit náš nocleh v místě akce. On Nymburk není zrovna blízko.

Po zralé úvaze a domluvě s členy naší skupiny, jsme s nabídkou souhlasili a čekali, jak dopadne jednání na jejich straně. Nikdo nás tam neznal a viděli nás jenom zprostředkovaně na amatérských videonahrávkách. Také museli „najít“ finance a místo pro naše přespání. Nymburk má necelých 15 000 obyvatel a v tomto termínu m. j. navíc skoro 200 účastníků Mistrovství světa

tenisu, stolního tenisu a atletiky lidí s Downovým syndromem.

Když se nám ozval další člen organizačního výboru Matěj Palatý, že se shodli a o naše vystoupení mají velký zájem, začaly aktivní organizační přípravy. Sice nebylo reálné, aby s námi jeli všichni členové Rytů, ale i v menší skupince jsme schopni udělat pořádnou show.

Blížil se den D a my se docela těšili. Splnili jsme další povinnosti – v sobotu také v menším počtu vystoupení s mateřskou školou Paprsek a v neděli jsme všichni rozbubnovali ostravské Masarykovo náměstí na Tatafestu. Hned poté naskočila vybraná skupinka zpět do autobusu a už jsme fičeli směr Nymburk, respektive směr Sadská, kde bylo zajištěno ubytování. Naštěstí cesta probíhala plynule a bez větších zdržení, jen se víc než trochu podobala pobytu v sauně. Nejvtipnější bylo „hlášení“ tachografu, že je nutné zastavit na povinnou půlhodinovou přestávku, když jsme byli přesně 9,4 km od cíle. No, co se dá dělat, pravidla jsou pravidla.

V Sadské na nás v hotelu s názvem Modrá hvězda čekaly příjemné, čisté a voňavé pokoje a hlavně studené nápoje v hotelové restauraci. Pojedli jsme z vlastních zásob, doplnili tělu tekutiny a šli do pelechu. Ráno si někteří chtěli přivstat a zajít okouknout jeden z místních turistických cílů – jezero Sadská. Nakonec neodolal nikdo z bubeníků a v čele s Jitkou a řidičem Jirkou hned ráno vyrazili všichni. I když bylo málo času a předpověď hlásila blížící se vydatné deště a bouřky, někteří neodolali, skočili do jezera, aby osvěžili svá těla.

Když jsme vyjeli směrem na Nymburk, zastihl nás telefonát – nejezděte k hradbám, kvůli silnému dešti je změna programu. Slavnostní zahájení bylo operativně přemístěno do tělocvičny sportovní haly. Po rychlé domluvě s pořadateli a zvukařem už na plochu tělocvičny postupně přicházel průvod sportovců ze čtrnácti zemí světa. Mohli jsme

vidět sportovce nejen evropské, ale i z Austrálie, Argentiny, Mexika, Kuvajtu a jiných, pro nás velmi vzdálených zemí.

Naše vystoupení mělo dvě části, kdy jsme nejdřív přivítali každou přicházející delegaci a pak zahráli dvě klidnější skladbičky. Po zahajovacích proslovech a vystoupení mažoretek jsme dostali prostor znovu a pak jsme to pořádně rozjeli. Měli jsme velkou radost, že naše rytmy rozproudily krev v žilách všech a z plochy se stal jeden velký taneční parket.

Atmosféra, kterou jsme kolem sebe viděli, nás hřála u srdíčka. Po vystoupení jsme popřáli českému týmu hodně štěstí a medailí, zašli se občerstvit před zpáteční cestou a s dobrým pocitem okořeněným slovy chvály nejen organizátorů jsme se vraceli domů.

Text a foto: VLADIMÍRA KALOČOVÁ

Dvojí poděkování

Předcházející reportáž naší kolegyně Vlad'ky Kaločové si určitě zaslouží ještě dovětek: krátce po vystoupení naší skupiny Rytmy v Nymburku přišel na adresu ředitele organizace, PhDr. Svatopluka Aniola, děkovný dopis člena přípravného výboru Mistrovství světa sportovců s Downovým syndromem Mgr. Matěje Palatého v tomto znění:

*„Vážený pane řediteli,
alespoň touto formou bych Vám chtěl poděkovat za vystoupení skupiny Rytmy Ostrava na Mistrovství světa sportovců s Downovým syndromem, které se*

konalo minulý týden v Nymburku a Mladé Boleslavi. Těto úžasné partě se podařilo svým skvělým vystoupením roztancovat přes 250 sportovců, trenérů, rodičů a organizátorů, kteří se této akce účastnili. Svým vystoupením dojali nejen mě, ale myslím, že úplně všechny. Velké díky také Vladěce Kaločové za příkladnou organizaci a skvělé vedení skupiny Rytmy. Doufám, že bude možnost další spolupráce. Moc Vás zdravím a přeji mnoho úspěchů ve Čtyřlístku,
Mgr. Matěj Palatý,
člen přípravného výboru MSDS 2022“

A k tomuto poděkování připsal svá slova i ředitel naší organizace, PhDr. Svatopluk Aniol:

„Milé dámy,
zasloužíte obrovskou pochvalu a poděkování. Nejen za to, jak díky Vám naši klienti využívají skvělým způsobem svůj volný čas, ale také za to, že rozdáváte dobrou náladu širokému publiku a současně skvěle reprezentujete Čtyřlístek. Poděkování předejte také Dášě (Drobíkové – pozn. red.).
Hezký den a pokračujte nadále v této úžasné, i když určitě mnohdy velmi náročné činnosti.“

Personálie

Životní jubileum Petry Hamroziiové

V sobotu 28. května oslavila naše klientka, Petra Hamroziiová z domku Uhrova svých krásných 30 let. Petra je velmi aktivní, mimo jiné i skvělá sportovkyně, která nás často reprezentuje na nejrůznějších sportovních soutěžích. Věnuje se lehké atletice a stolnímu tenisu a v obou těchto disciplínách sklízí úspěchy.

Její milou a veselou povahu dokáží ocenit i pracovníce našeho domku, a tak se rozhodly udělat jí radost sektem Mucha (samozřejmě nealkoholickým). Jelikož je Petra věřící, od své klíčové pracovníce paní Petry Hrdé, dostala nádherný starožitný obraz Svaté Panny Marie.

A sladká tečka na závěr? Její otec nás všechny pozval na parádní občerstvení do místní restaurace Beseda. Do dalších let přejeme Petře mnoho sportovních úspěchů, dobré zdraví a především stále dobrou náladu.

Text: MARTINA SKÝBOVÁ

Domek Uhrova

Foto: VLADIMÍRA KALOČOVÁ

Vlevo jubilantka Petra Hamroziiová na snímku v jedné z letošních lehkootletických soutěží, kterých se zúčastnila.

PRACOVNÍ VÝROČÍ

Krásné pracovní výročí oslavila letos 1. června paní Zdeňka Sklenářová, vedoucí Domku Vývozní Domova na Liščině. Celých dvacet let svého působení v naší organizaci zůstává věrná Domovu na Liščině.

Paní Zdeňka nastoupila do naší organizace v červnu roku 2002 jako pomocná vychovatelka. Později pracovala jako pracovníce v sociálních službách, od roku 2008 vedla jako sociální pracovníce v Domově na Liščině úsek sociální péče. V roce 2021

byla jmenována vedoucí Domku Vývozní a této pozice se také ujala s velkým nadšením.

Klienti, její kolegové i nadřízení oceňují její velkou empatii k lidem a výborné vztahy s klienty, jimž se spolu s dalšími kolegy věnuje s veškerou péčí. To také vidí

každý návštěvník, který do Domku Vývozní zavítá. Paní Zdeňka je velmi pracovitá, dovede při práci uplatnit nejen své mnohaleté zkušenosti, ale i nově nabyté znalosti z kurzů a seminářů, jichž se každoročně účastní. A jak potvrzuje její bezprostřední nadřízená, vedoucí Domova na Liščině, Bc. Milada Tomešová, má také výborné organizační schopnosti, rozumí týmové práci a dovede jít příkladem ostatním.

Paní Zdeňce přejeme i do dalších let práce pro Čtyřlístek hodně pozitivní energie a hlavně zdraví!

Redakce

Na snímku vlevo paní Zdeňka Sklenářová s ředitelem naší organizace PhDr. Svatoplukem Aniolem letos v únoru při zahájení provozu Domku Vývozní.

Vítáme mezi námi!

V období od května do července letošního roku nastoupilo do naší organizace osm nových zaměstnanců, mezi nimiž většinu tvořily pracovnice v sociálních službách. V Domově Jandova – Domku Rošického to byly paní **MARKÉTA BESTOVÁ** a **EVA VČELNÁ** v Domku Jandova paní **JANA KLUČÁROVÁ**, v Domově na Liščině – Domku Kanczuckého paní **KATEŘINA NEDOMOVÁ** a paní **JANA VAJDOVÁ** v Domku Vývozní a ve stravovacím provozu Domova na Liščině jako vedoucí kuchař pan **OLIVER BELLUCI**. Řady pracovníků v sociálních službách Domova Barevný svět posílily v Domku Nová Bělá paní **DENISA ŽITĚANOVÁ** a paní **RENÁTA PLESNÍKOVÁ**. Všem našim novým kolegyním a kolegovi přejeme na jejich pracovníštích hodně úspěchů a spokojenosti!

Redakce

ZRCADLO – čtvrtletník pro interní potřeby Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením Ostrava. Vydavatel: Čtyřlístek – centrum pro osoby se zdravotním postižením Ostrava, příspěvková organizace. Adresa redakce: Hladnovská 751/119, 712 00 Ostrava – Muglinov. Tel.: 555 132 201, 555 132 205, e-mail: sekretariat@ctyrlistekostrava.cz, rywikova.bohdana@ctyrlistekostrava.cz. Číslo 2/2022, ročník XV. Náklad: 43 kusů. Neprodejné. **Zodpovědný redaktor:** Mgr. Bohdana Rywиковá. **Redakční rada:** PhDr. Svatopluk Aniol, Mgr. Bohdana Rywиковá, Mgr. Šárka Změlíková, Bc. et Bc. Lukáš Křupala, Bc. Marek Lastovica, Iva Hyklová. Příští číslo vyjde v září 2022. **Časopis Zrcadlo v tištěné podobě nelze šířit mimo jednotlivá zařízení vydavatele**

**Srdečně zveme
na letošní koncert účinkujících
festivalu Folklor bez hranic
v tělocvičně Čtyřlístku
v úterý
16. srpna 2022 v 10.30 hodin.**

**Účinkují folklorní soubory
Žerotín z Jižní Moravy
a Trenčan ze Slovenska.**
